

Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

De tertio p[re]cepto eccl[es]ie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

De preceptis

fuerit. Obligant autem cuncti fideles ad ieiunandum tota quadragesima: ut per de cōsecra. di. v. quadragesima. Et si sit ieiunia quatuor temporum: et ceteras vigilias: ut huius dies. lxxvij. per totum habet aut istud preceptum multas declaratioes et exceptioes: sed nota sub breviario quod nullus obligatur ad ieiunium ecclesie anno vigilium ppter annum. Rerum huius assignat a sete Tho. in. liij. sententia dist. xv. ubi mouet dubium. Utque pueri teneant ad ieiunium: in ratione ad. lij. arg. Nam de quod in pueris regreditur cibis non solum ad actum nutritive: sed etiam ad actum augmentative ppter: quod de residuo nutrimenti sit augmentum. Et quod virtus naturae in pueris non dum qualitate: non possunt sit multi cibis de cibo assumere: quod naturalis virtus illud querere non posset: et ideo indigent frequenti cibis sumptuose: ppter hoc eis non coparet ieiunium dum sicut in augmento. Cepus enim augmentum secundum ppter est usque ad fine tertij septenaria ut in pluribus: quod res naturales non currunt semper eodem modo: sed ut frequenter. Et ideo ante hoc tempore non arantur pueri ad oiam ieiunia ecclesie suada. Sed quod quanto ad terminum predictorum appropinquat: tanto virtus naturae magis roboretur et augmentum corporis tardius pcedit: cum in primis quinque annis pueri ad medietatem totum augmentum ut perhuius dicitur. Ideo secundum quod magis appropinquat ad predictum terminum sunt eis magis ieiunia comedurada. hec Tho. Hinc hiero. ad athletam de institutione paule filie sue: epistola incipit. Beatus apostolus Paulus scribens ad Cor. dicit sic. Displacit mihi maxime in teneris etatis longa et imoderata ieiunia. Experimento didici asellum in

Qui ex viam cum laetius fuerit diverticula querere. hec Hiero. Excusant etiam a ieiunio cibis a mulieres pgnantes et lactantes quod tam sibi quam filio pauculo diligenter cura puidere tenetur. Sicut infirmi non obligantur ad ieiunium: sed non oiam infirmitas excusat a ieiunio: sed tamen illa quod tollit appetitum comedendi. Etiam pauperes secundum Tho. et Durandum in. liij. sen. di. xv. qui simul huius non possunt hora comestiois competenter refectionem: sicut frequenter egenis pingitur quod frustatum elemosynas querunt non tenent ad ieiunium. Vel etiam quod ex predicti necessitate tam debilitati sunt quod ieiunium sufferre non possunt. Itinerantes quoque et laborantes excusant a ieiunio. Sed intellige sane secundum Tho. in. liij. sententia di. xv. et in. iiij. q. cxlvij. ar. liij. Nam de quod si peregrinatio et opus labor competit possit aut diminuit absque detrimento corporalis salutis et exterioris status quod requiritur ad conservacionem corporalis vel spiritualis usque non sunt ppter hoc ieiunia ecclesie permitted. Si autem immunitate necessitas: statim peregrinandi et magnas diecas faciendi: vel etiam multum laborandi: vel ppter seruationem corporis: vel spūalis usque non sunt ppter hoc ieiunia ecclesie obseruari non obligantur ad ieiunandum: quod non videlicet fuisse intentione ecclesie statuents ieiunia: ut per hoc impeditur alias pias et magis necessarias causas. Hec Tho. Durandus vero in. liij. sententia di. xv. q. ii. dicit quod peregrinantes si assument voluntarie peregrinationem nullo modo licet fragore ieiunium. Quando autem imponit a confessore capiendum est tempore ut explearit absque ieiunio fructu. Et si ieiunium infra tempore peregrinationis occurrat tempore ad laborum ut ieiunium obseruetur: quod non videlicet ratione transgredendi preceptum ecclesie ppter illud quod voluntarie assumunt: vel a simplici sacerdote imponit. Hec Durandus. Excusant etiam senes et antiqui quod grauari sentio sufficienter refectionem sumere non possunt. Nec est determinata etas usque ad quos annos: quis teneat ad ieiunium. Id si sunt fortis ad tolerandum ieiunium non excusantur. Plura alia occurrerent ad explicandum super hoc precepto quod breuitatis causa relinquentur.

De tertio precepto ecclesie.

Et ieiunium preceptum ecclesie est de auditio missae diebus dominicis et festiis. Qui ergo sine causa rationabile non audit missam integrum diebus festiis quod sunt dominica per preceptum ecclesie: vel ex parte eius. Aut negligenter: aut ex levitate eius ad venationes: aut ad peregrinationem alias recreatioes: sive ex cupiditate lucrandi: aut ex significatione crassae: peccat mortaliter contumelie: et tunc dimisit. Unde de parte dist. i. missas. dicitur:

sic. Missas die dñica secularibz totas audire spēali ordīe p̄cipim⁹: ita ut ante būdictionē sacerdoti⁹ egredi p̄p̄ls nō p̄sumat: q̄ si ficerint ab ep̄o publice p̄fun⁹ dan⁹. Hec ibi. Plura occurserēt ad discutendū sup̄ isto textu. Sed oīb⁹ di⁹ missis tal⁹ mouet dubitatio: Utq; istud p̄ceptū ecclie de auditioē missæ intellig⁹ gaſ nō solū de die dñico: s̄ etiā de alijs dieb⁹ festiuis. Et videt⁹ q̄ nō: q̄ i textu allegato dī tñ de die dñico. Sic sub breui⁹ q̄ p̄ceptū istud est gniale nō soluz ad die dñicā: s̄ ad oīa alia festa q̄ sūt de p̄cepto. Nā vbi est eadē rō: ibi est idē tūs: q̄ de s̄lib⁹ idē est iudictū. Rō aut̄ q̄re fuit statuū ab ecclia de auditione missæ: videt⁹ fuisse ista: vt. s. in hoc modico tpe hō dirigat seip̄m ad deū ⁊ vacet diuinis. Sed alia de causa fuerūt addita alta festa ad dies dñicos sub p̄cepto nūl̄ ut vacet reb⁹ diuinis: ergo videt⁹ q̄ istud p̄ceptū de audiendo missaz debeat extendi ad alia festa.

De quarto precepto ecclie.

Quartū p̄ceptū ecclie est de sacramēto p̄fessionis. Nā p̄cipit ecclia ut q̄li
q̄ bet postq; venerit ad annos discretiōis saltē sel̄ in anno p̄fiteat p̄cā sua
pp̄io sacerdoti. Dicit⁹ aut̄ pp̄ius sacerdos q̄cūq; h̄z potestate absolueſti
ordinariā vel delegatā: s̄lue sit cōs̄lue s̄lue singularis. S̄iq̄s ḡ nō p̄fiteat semel in
anno habēt annos discretiōis peccat mortalit̄ siq̄s ex negligētia hoc faciat: se
cus si ex imporētia. Elel q̄ nō habeat copiā p̄fessoris: vt q̄ est excōscitatus: nec
p̄ eū stat qn̄ querat ⁊ p̄curet absolutionē. Elel q̄r differt alīq̄b⁹ dieb⁹ de cōſilio
sacerdotis. Nō p̄t aut̄ sacerdos deobligare aliquē ab hoc p̄cepto: nec etiā ep̄s
sed solus papa qn̄tū ad semel in anno. Nec etiā eū q̄ nō habet nūl̄ ventalia: q̄
uis alīq̄ dicāt talē nō teneri: q̄r p̄ceptū istud intelligit̄ de eo q̄ habet mortalia.
Tuti⁹ tñ est dicere fm̄ Tho. in. iiiij. sen. di. xvij. vbi querit vtq; oēs ad p̄fessio‑
nē teneant: q̄ si loquamur ex vi sacramēti nō teneat alīq̄s ventalia p̄fiteri: s̄ ex
institutiōe ecclie quādo nō habet alta que p̄fiteat: vt obediat p̄cepto ecclie re
nē. Nā ⁊ s̄l cōſcl̄ sibi nō sit de mortali: nō tamē est securus. Istud p̄ceptū p̄t̄
extra de pe. ⁊ re. oīs vtriusq; vbi dī sic. Dis vtriusq; sexus fidelis postq; ad an
nos discretiōis puenert om̄ia sua solus p̄cā saltē semel in anno fidelit̄ cōſite
atur pp̄io sacerdoti ⁊ inſunctā sibi p̄niā pp̄iā virib⁹ ſtudeat adimplere: ſuſ
cipiēs reverent ad mīn⁹ in paſcha eucharistiſ ſacramentū nūl̄ forte de pp̄iā sa
cerdotis p̄ſillo ob aliquā rōnabilē cauſam ad tēpū ab hmōl̄ p̄ceptione duxerit
abſtēndū. Alioqñ ⁊ viuens ab ingressu ecclie arceatur ⁊ moriens ch̄riat
na careat ſepultura. Et subdit⁹ q̄ hoc ſtatutū debeat in ecclia frequēter publi‑
cart. Ne q̄ſq; ex ignorātia cecitatē velamē excuſatiōis aſſumat. Hec ibi. Su
per hoc textu plura oportet explicare. Sed oīb⁹ p̄missis Querit q̄s dicat
annus discretiōis in quo q̄s teneat p̄fiteri ex p̄cepto ecclie: Respondeo ſub
breui⁹: q̄ longa cōcertatio fit inter doctores ad assignandū quis ſit annus
discretiōis. Quidā em dicunt q̄ annus discretiōis dīcīt quando quis est
dolcapax. puer autē dīcīt dolcapax quādo habet vſum rationis et cognoscit
peccatum. Alij vo dicūt q̄ tempus primū pubertati est tempus discretiōis.
Lū em dīcīt a dīſcerno dīſcernis: oportet q̄ annus discretiōis dīcīt
tur ille in quo homo ſcīt dīſcernere inter bonum ⁊ malum. Hoc aut̄ ſit quan‑
do ratio in homine cōualeſcit ⁊ eft proximus pubertati. Sunt alijs qui dicūt
q̄ puer dīcīt dolcapax vel deprehendit habere vſum rationis q̄ quedaz signa
exteriora: pura ex gestu vel ex verbis: p̄cēpue quādo dat ordīnatas responſo‑
nes. Nō nulli dicunt q̄ ann⁹ discretiōis in puerō quo ad cōtrahendū matri‑
monium vel ingressum religionis intelligitur annus. xliij. compleetus. In fe‑
mina vero duodecimus. Annus vero discretiōis quo quis ad confessionē ob
ligatur ut aliqui dicunt eft annus ſimmediate post ſepenniū. ſeſſet octauus.